

Fráňa Šrámek

český básník, prozaik a dramatik

* 19. 1. 1877 Sobotka, + 1. 7. 1952 Praha

Šrámek je předním představitelem básnické generace, která vstoupila do literatury na prahu 20. století, a to ve znamení sociálního buřičství a s ideálem svobodně a plně prožívaného života.

Po absolvování gymnázia (v Písku a v Roudnici) vstoupil Šrámek na právnickou fakultu v Praze, ale studia nedokončil a rozhodl se pro literární dráhu. Od roku 1903 žil trvale v Praze, stal se členem literární družiny kolem S. K. Neumanna, aktivně se zapojil do anarchistického hnutí a sympatizoval i s národně socialistickou antimilitaristickou mládeží (Emil Špatný aj.). Pro účast na studentských demonstracích a za protiválečnou báseň Píšou mi psaní byl i vězněn. Za 1. světové války musel na frontu a po vzniku Československa se sblížil s okruhem lidí kolem Karla Čapka (proslulými Pátečníky), ale v podstatě už zůstával mimo literární skupiny a nevyvíjel dřívější politickou aktivitu.

Nejcennější ze Šrámkova díla jsou verše a próza z počátku 20. století, charakterizované anarchismem a odporem proti militarismu. Pak se uchyluje od společenské revolty ke chvále smyslového života (sbírky Splav, román Stříbrný vítr, dramata Léto, Měsíc nad řekou a další díla). Šrámek byl především básníkem ryzího milostného citu, lásky k přírodě, a zejména k mládí, které vnímá svět otevřenými smysly a nezkaženým citem.

Zdroj: <http://www.libri.cz/databaze/kalendarium/>